

administrativ regulering, som i overensstemmelse med rammeafgårelsen indebærer en *yderligere styrkelse af databeskyttelsen*, når det gælder udveksling af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager inden for EU. Der er således ikke tale om en generel bemyndigelse til justitsministeren på området, og det vil ikke være muligt at anvende bemyndigelsesbestemmelsen til at indføre en regulering, som indebærer en forringelse af databeskyttelsen på området (set i forhold til, hvad der gælder efter persondataloven).

Det tilføjes, at den nugældende bestemmelse i persondatalovens § 72 – hvorefter vedkommende minister i særlige tilfælde kan fastsætte nærmere regler for behandlinger, som udføres for den offentlige forvaltning – alene vil kunne anvendes til at fastsætte regler om behandling af personoplysninger hos politiet, anklagemyndigheden og kriminalforsorgen, hvorimod det ikke efter bestemmelsen er muligt at regulere domstolenes forhold (idet de ikke er en del af den offentlige forvaltning). Da rammeafgårelsen bl.a. også omfatter domstolenes behandling af personoplysninger, der hidrører fra en anden medlemsstat, vil bemyndigelsen i persondatalovens § 72 ikke være tilstrækkelig til at gennemføre rammeafgårelsen i dansk ret.

4.1.3. Af rammeafgårelsens præambel (betragtning nr. 45-47) fremgår det, at rammeafgårelsen omfatter beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med, at sådanne oplysninger – som led i grænseoverskridende politimæssigt og retligt samarbejde i kriminalsager – udveksles med de tredjelande, der deltager i det såkaldte Schengensamarbejde (for tiden Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein). I overensstemmelse hermed vil den bekendtgørelse, som vil blive udstedt i henhold til den foreslåede nye § 72 a i persondataloven, også omfatte databeskyttelse i forbindelse med danske myndigheders politimæssige og strafferetlige samarbejde med Schengen-lande, jf. i den forbindelse udtrykket »mv.« i den foreslåede nye § 72 a.

4.1.4. Et udkast til bekendtgørelsen vil blive forelagt for tilsynsmyndighederne – Datatilsynet og Domstolsstyrelsen – til udtalelse, jf. herved persondatalovens § 57 og § 68, stk. 2.

4.1.5. Om Justitsministeriets overvejelser om det nærmere indhold af den bekendtgørelse, som vil blive udstedt i henhold til den foreslåede nye § 72 a i persondataloven, henvises til den følgende gennemgang (nedenfor under pkt. 4.2.) af de enkelte dele af rammeafgårelsen. Justitsministeriet vil i øvrigt tage endelig stilling til den nærmere gennemførelse af rammeafgårelsen i dansk ret i forbindelse med udformningen af den pågældende bekendtgørelse.

4.2. *Justitsministeriets overvejelser om de enkelte dele af rammeafgårelsen*

4.2.1. *Anvendelsesområde og definitioner*

4.2.1.1. Persondataloven gælder – ligesom rammeafgårelsen – for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. lovens § 1, stk. 1.

Inden for dette anvendelsesområde gælder persondataloven for al form for behandling af personoplysninger, der foretages af danske myndigheder. Persondataloven omfatter således bl.a. også indsamling, opbevaring og udveksling mv. af personoplysninger, som foretages af politiet, anklagemyndigheden, kriminalforsorgen og domstolene i forbindelse med samarbejde med myndigheder i andre EU-medlemsstater inden for det strafferetlige område.

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.2.1.1. finder rammeafgårelsen anvendelse på den grænseoverskridende informationsudveksling i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i EU.

Persondatalovens anvendelsesområde er således bredere end rammeafgårelsens anvendelsesområde, og rammeafgårelsen nødvendiggør derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke, at der foretages ændringer i den nuværende afgrænsning i lovens § 1 af persondatalovens anvendelsesområde.

Det forhold, at visse nærmere angivne bestemmelser i persondataloven (om registrerede personers rettigheder) ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages af domstolene, politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. herved lovens § 2, stk. 4, nødvendiggør efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke ændringer i persondatalovens § 1. Om betydningen af reglen i persondatalovens § 2, stk. 4, henvises i øvrigt til det, som er anført nedenfor under pkt. 4.2.4.

Det bemærkes i øvrigt, at rammeafgårelsen efter Justitsministeriets opfattelse ikke er til hinder for, at den enkelte medlemsstat i sin nationale lovgivning kan fastsætte eller opretholde regler, der indeholder en yderligere databeskyttelse ud over, hvad der følger af rammeafgårelsen, jf. herved rammeafgårelsens artikel 1, stk. 5.

4.2.1.2. Uden for persondatalovens anvendelsesområde falder bl.a. behandling af personoplysninger, der udføres for politiets eller forsvarrets efterretnings-tjenester, jf. lovens § 2, stk. 11.